

hosszútávfutó alakja tűnik fel, a hosszútávfutás azért lehet a könyv kiemelt emblémája, mert egyszerre működik az alkotási folyamat önértelmező metaforájaként, és hangsúlyozza történeti-politikai kontextusban az individuum, az egyéni teljesítmény kitüntetett szerepét. Ugyancsak a cím ad lehetőséget annak végiggondolására, hogy egy összegző igényű, a révbe érkezés ígéretével kecsegtető kötet után hogyan folytatódhat egy alkotó pályája. Erre Harkai Vass Éva a verseskönyv záróciklusát kommentálva a következőképpen válaszol: „még nem Finis, és nem is kell annak lennie. Ez a huszonvalahány oldalnyi szövegmassza még alakulóban van ahhoz, hogy bármit is lezárhatna, berekeszthetne. Nincs más választása, (újabb) köteté kell egybeálnia – felülírván az egybegyűjtés, valamiféle leltár gesztusát” (350). Ha viszont ez így van – remélve, hogy a szerző valóban beváltja egy újabb kötet ígéretét –, akkor látványos ellentét képződik a kötet intenciója és a cím jelentése („véghajrá”) között. Bízunk azonban abban, hogy ez az ellentét egyszersmind olyan termékeny feszültséget szül, amely újabb Böndör-kötetekhez, és hosszabb távon a hazai kanonizáció optimális lehetőség feltevéleihez vezethet el.

MUZSNAY ÁKOS: ÁTLÉPŐ (ANDREJ TARKOVSKIJNAR)